

Hedevig Matthiesen advarer mod at forlænge Pligten til Barselhvile. Hun har i Anledning af Kvindernes Strejke haft Lejlighed til at tale med flere Arbejdsgivere, der var yderst oprørte paa Kvinderne, fordi disse havde forlangt Frihed og Understøttelse i Barselperioden, og truede med at afskedige alle gifte Kvinder og for Fremtiden kun at beholde ugifte.

Formanden giver saa stærkt som muligt Fru Matthiesen sin Tilslutning. Tiderne viser, at vi maa være vderst forsigtige med at stille Særkrav.

Hulda Pedersen er glad ved at faa Klarhed over, hvorledes man har benyttet Retten til Barselhvile, og kunde ønske, at Fru G-T. i Bladet gav et kortere Referat.

Kirsten Gloerfelt-Tarp mener ikke, hun har Ret dertil, da Statistikken er udarbejdet paa Embeds Vegne.

Anna Koch Schiøler har haft en Samtale med Fru Gamborg. Denne ønsker absolut en meget større Beskyttelse i Overensstemmelse med Washingtonoverenskomsten.

Hedevig Matthiesen: Det var Fru Gamborg, der bragte dette Spørgsmaal frem under Kvindestrejken. Hun er ydærliggaaende Kommunist.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det er ikke alene Fru Gamborg, der holder paa den stærke Beskyttelse med fuld Erstatning for den tabte Løn, det gør alle Arbejderkvinderne. Sagen er, at Spørgsmaalet har en praktisk Side, idet man lettere faar Hjælp til Barselkvinder, naar man ikke modsætter sig Forbudet, og det er dette, der gør, at jeg ikke vil tage Standpunkt mod Tvangen. -Fru Gamborg vilde have 3 Øre mere paa Akkordbasis, det var det, Strejken drejede sig om; det andet var kun Tirader.

Andrea Brochmann: Kvinderne kæmpede under Strejken for Ligelønnen, det andet Spørgsmaal var skudt i Baggrunden; men ellers er det ganske vigtigt, at de gerne vil beskyttes under Svangerskabsperioden, og det er sørgeligt, de skal være nødt til at hente Hjælp hos Fattigforstanderen. Samfundsmæssigt set er det Slægtens Mødre, vi skal give bedre Kaar; men Kampen er jo saa haard for Tiden; det bliver svarere og svarere at faa Kvinder frem, saa jeg tror alligevel, vi skal kræve Barselhvile som en Ret. Det synes jeg er et godt Standpunkt.

Formanden: Det er netop dette, som Fru Brochmann nævnede, at Kampen mellem Kønnene er saa haard, der faar os til at indse, at vi vilde svække Kvinderne ved at kræve den lange Barselhvile.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg synes, man maa se paa det i Praksis. Det bliver her af stor Betydning, hvor lang denne Tvang til Barselhvile bliver. At bibeholde de 4 Uger vilde ikke betyde saa meget. Derfor mener jeg, at man ikke altid skal dømme mellem Ret og Pligt isoleret.

Dagmar Nielsen: For Staten vil det ogsaa faa økonomisk Betydning, om det er en Ret eller en Pligt. Det første vil jo blive billigere.

Thora Pedersen mener, at man bør tage Hensyn til Arbejderkvindernes Krav; det er dog dem, der spiller den største Rolle for, saa naar de ønsker Beskyttelse, maa man bøje sig.

Formanden svarer hertil, at man ikke kan gaa ud fra, at de ved, hvad der er bedst. De tænker ikke saa langt frem som vi, men ser kun paa deres Fordel i Øjeblikket og inden for deres egen lille Kreds.

Esther Carstensen: Har man aldrig tænkt sig en Kombination, f. Eks. Pligt til Hvile i 14 Dage og Ret til 2 Uger mere?

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg tror, der er lidt Sandsynlighed for, at man kun vil have Pligt i 3 Uger, men Ret til Understøttelse i længere Tid mod, at Moderen ammer sit Barn.

Til Vindår vil der først komme et almindeligt Barselunderstøttelsesforslag, senere vil Spørgsmaalet komme frem under Fabrikloven.

Det raadgivende Kontor.

Formanden: Naar man skal give en Udvalgsberetning om det raadgivende Kontor, er det jo ikke let, fordi det hviler i saa høj Grad paa Tillid fra Fællesstyrelsens Side til Lederen Fru Bjørneboe. Vi kan ikke sætte os ind en Aften og høre, hvad der foregaar; vi maa stole paa, at Fru Bjørneboe gør det, som vi ønsker det gjort, og jeg for